

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 172/24

Λουξεμβούργο, 4 Οκτωβρίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-650/22 | FIFA

Ποδόσφαιρο: ορισμένοι από τους κανόνες της FIFA σχετικά με τις διεθνείς μεταγραφές επαγγελματιών ποδοσφαιριστών αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης

Οι κανόνες αυτοί παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των ποδοσφαιριστών και περιορίζουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των συλλόγων

Πρώην επαγγελματίας ποδοσφαιριστής εγκατεστημένος στη Γαλλία προσβάλλει ενώπιον των βελγικών δικαστηρίων ορισμένους από τους κανόνες που έχει θεσπίσει η Διεθνής Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (FIFA), ήτοι η διεθνής ομοσπονδία η οποία είναι υπεύθυνη για την οργάνωση και τον έλεγχο του ποδοσφαίρου σε παγκόσμιο επίπεδο, υποστηρίζοντας ότι οι συγκεκριμένοι κανόνες εμπόδισαν την πρόσληψή του από βελγικό ποδοσφαιρικό σύλλογο. Οι επίμαχοι κανόνες περιλαμβάνονται στον «Κανονισμό Ιδιότητας και Μεταγραφών των Ποδοσφαιριστών» (ΚΙΜΠ) της FIFA.

Οι κανόνες αυτοί, οι οποίοι μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή τόσο από τη FIFA όσο και από τις εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες που είναι μέλη της, όπως η βελγική (URBSFA), εφαρμόζονται, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση κατά την οποία σύλλογος εκτιμά ότι ένας από τους ποδοσφαιριστές του έλυσε πρόωρα τη σύμβαση εργασίας του χωρίς «νόμιμη αιτία». Σε τέτοια περίπτωση, ο ποδοσφαιριστής και κάθε σύλλογος που επιθυμεί να τον προσλάβει ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για την καταβολή αποζημίωσης στον σύλλογο όπου αγωνιζόταν προηγουμένως ο ποδοσφαιριστής. Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο νέος σύλλογος μπορεί να υπόκειται σε αθλητική κύρωση η οποία συνίσταται σε απαγόρευση νέων μεταγραφών ποδοσφαιριστών για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Τέλος, η εθνική ομοσπονδία στην οποία υπάγεται ο προηγούμενος σύλλογος του ποδοσφαιριστή μπορεί να αρνηθεί να χορηγήσει διεθνές πιστοποιητικό μεταγραφής στην ομοσπονδία στην οποία είναι εγγεγραμμένος ο νέος σύλλογος ενόσω υφίσταται διαφορά μεταξύ του προηγούμενου συλλόγου και του ποδοσφαιριστή σχετικά με τη λύση της σύμβασης.

Το cour d'appel de Mons (εφετείο Μονς) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν οι ανωτέρω κανόνες είναι σύμφωνοι με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και με το δίκαιο του ανταγωνισμού.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι όλοι οι επίμαχοι κανόνες αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης.

Αφενός, οι επίμαχοι κανόνες δύνανται να παρεμποδίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών οι οποίοι θα επιθυμούσαν να εξελιχθούν επαγγελματικά αγωνιζόμενοι σε ένα νέο σύλλογο εντός άλλου κράτους μέλους της Ένωσης. Πράγματι, λόγω των συγκεκριμένων κανόνων οι ποδοσφαιριστές αυτοί και οι σύλλογοι που επιθυμούν να τους προσλάβουν διατρέχουν σοβαρούς νομικούς κινδύνους, απρόβλεπτους και δυνητικά ιδιαίτερα μεγάλους οικονομικούς κινδύνους, καθώς και μείζονος σημασίας κινδύνους αθλητικής φύσης, οι οποίοι, θεωρούμενοι από κοινού, δύνανται να παρεμποδίσουν τη διεθνή μεταγραφή των εν λόγω ποδοσφαιριστών. Μολονότι οι περιορισμοί της ελεύθερης κυκλοφορίας των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών

μπορούν εν γένει να δικαιολογούνται από τον σκοπό γενικού συμφέροντος ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής των διασυλλογικών ποδοσφαιρικών διοργανώσεων, μέσω της διατήρησης ενός ορισμένου βαθμού σταθερότητας όσον αφορά το έμψυχο δυναμικό των επαγγελματικών ποδοσφαιρικών συλλόγων, εν προκειμένω πάντως φαίνεται, υπό την επιφύλαξη διακριβώσεων που εναπόκεινται στο εφετείο Μονς, ότι οι επίμαχοι κανόνες, **από πλείονες απόψεις, βαίνουν πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επιδίωξη του συγκεκριμένου σκοπού.**

Όσον αφορά, αφετέρου, το **δίκαιο του ανταγωνισμού**, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι επίμαχοι κανόνες **έχουν ως σκοπό να περιορίσουν, ενδεχομένως δε και να αποκλείσουν, τον** διασυνοριακό **ανταγωνισμό** στον οποίο θα μπορούσαν να επιδοθούν όλοι οι εγκατεστημένοι στην Ένωση επαγγελματικοί ποδοσφαιρικοί σύλλογοι, προσλαμβάνοντας μονομερώς ποδοσφαιριστές οι οποίοι δεσμεύονται συμβατικά με άλλον σύλλογο ή ποδοσφαιριστές για τους οποίους υποστηρίζεται ότι η σύμβαση εργασίας λύθηκε χωρίς νόμιμη αιτία. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι η δυνατότητα ανταγωνισμού διά της προσλήψεως ήδη καταρτισθέντων ποδοσφαιριστών είναι ουσιώδους σημασίας στον χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και ότι οι κανόνες που περιορίζουν εν γένει τη συγκεκριμένη μορφή ανταγωνισμού, παγιώνοντας την κατανομή των εργαζομένων μεταξύ των εργοδοτών και στεγανοποιώντας τις αγορές, προσομοιάζουν με συμφωνία που έχει ως αντικείμενο το να μην προσλαμβάνει ένας σύλλογος ποδοσφαιριστές άλλου συλλόγου. Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, υπό την επιφύλαξη διακριβώσεως εκ μέρους του εφετείου Μονς, οι επίμαχοι κανόνες **δεν φαίνεται να είναι απαραίτητοι ή αναγκαίοι.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

